

ÍTRÓTTUR

» Fótibóltsspælarar eru sum hundar ið lukta blóð. Fáa teir fyrst illgruna um, at tú ikki veitst hvønn veg eitt fríspark skal dømast, so bíta teir

– Tað er besti dysturin eg havi dømt. Gundadalur var stúgvandi fullur og FM heitið stóð upp á spæl, greiðir Petur Reinert frá.

Men tað eru ikki bara góð minni Petur hevur frá døm-ing. Serliga er tað ein avgerð í klassikaranum millum KÍ og HB í 2009. Stutt fyri tíð er HB á odda 1-0, tá HB er í álopi. Bráðliga liggur bólturur í KÍ málinum. Hanus Thorleifsson hevur brúkt hondina til hjálpar til at leggja HB á odda 2-0. Einastu menninir, ið ikki síggja tað, er dómarnir.

– Eg visti at okkurt var hent. Eg visti bara ikki hvat. Eg hugdi upp á

hjálpardómaran og hann hevði heldur einki sæð. Eg hevði tí ongan annan møguleikan, enn at briksla fyri máli, greiður Petur Reinert frá.

Hann vísir eisini á eina aðra hending í Klaksvík, tá hann gevur Sorin Anghel gult kort fyri film. Eftirfylgjandi er øllum greitt á sjónbanda-upptøkuni, at beinini blivu tikin undan táverandi EB/Streyma spælaranum.

UEFA dómari

Í 2006 verður Petur Reinert UEFA góðkendur dómari og við tí fylgja fleiri spennandi uppgávur. Millum annað dómir hann dyst millum serbiska FK Rad og eitt lið úr San Marino.

– Har vóru fleiri hermenn enn tað vóru áskoðarar til dystin. Eg havi aldrin upplivað nakað líknandi. Áskoðarar komu til dystin tveir tímar áðrenn og sungu og róptu allan dystin, greiðir Petur frá.

Petur upplivdi eisini at skula døma í Luksemburg, tá øll útgerðin hjá føroysku dómarnum var stolin.

– Tá vóru góð ráð dýr, men vit máttu keypa tað mest neyðuga, og so máttu vit læna útgerð, sigur Petur Reinert.

Hann hevur eisni roynt at dømt eitt walisiskt lið, har tað gekk meiri út upp á at øsa seg sjálvan upp, enn at spæla fótibólt. Men hóast hann hevur dømt fleiri spennandi og stórar dystir, so er tað dysturin millum B36 og HB, sum stendur sterkastur í myndini.

Døming hevur sínar skuggasiður

Petur Reinert elskar at døma, men tað er ikki uttan skuggasiður. Leirvíkingurin hevur millum annað upplivað at verði álopin í frítíðini. Tað hendi millum annað á G! Festivalinum fyri nøkrum árum síðani, tá ein maður legði eftir honum.

– Eg kendist ikki við mannin og skilti heldur ikki hvat hann tosaði um, men tað var onkur dømning hann var ónøgdur við, greiðir Petur Reinert frá.

Petur hevur eisini verið biðin um at fara úr eini Café, tí onkur stóð uttanfyri, ið vildi hava fatur á honum. Eisini kunnu viðmerkingarnar vera ógvusligar. Eitt kvøldið sita konan og Petur á einum bonki og eta, tá ein maður gongur framvið og sigur: »Eg vóni at tú setur tað í hálsin.«

– Tað eru nógv fleiri góð ting við at vera dómari enn tað er keðilig, men tað vísir seg, at fólk halda tey hava rætt at siga alt við teg, sigur Petur Reinert.

Við aldrinum er yrkið sum dómari blivið lættari og nú er tað meiri sjáltsamt, at spælarar eru eldri enn dómarnir. Fyribils hevur Petur onga ætlan um at gevast, sjálvt um hann bara tekur eitt ár í senn.

Hann metir, at stigið á føroyskari dømning er økt nógv, síðan hann sum 15 ára gamal byrjaði at døma.

– Dómarnir í framtíðini verða betri enn vit eru, sigur Petur Reinert at enda.

Hann hevur uppgivið at flyta til størri lond og royna seg sum dómara, men hann hevur ein dreyum um at fáa stórar og spennandi altjóða uppgávur. Til ta tíð er hann klárur til enn eitt spennandi kappingarár í føroyskum fótibólta.

Myndir:
Álvur Haraldsen